

[Indenrigsministeren.]

dette Udvalgs Behandling af Lovforslaget og haaber meget, at det maa føre til et positivt Resultat, fordi man i mange af Landets Egne, hvor Pligtarbejde og Pligt-kørsel nu er almindeligt, ønsker at komme ind under lovbestemte Former, hvad man ikke for Tiden er under Hensyn til de Bestemmelser om Afløsning og Ophævelse af saadanne Arbejder, som findes i Landkommunalloven, og som i Virkeligheden kun tillader en Opretholdelse af Pligtarbejde under alle Former eller en Afløsning af Pligtarbejdet under alle Former og ikke tillader den Mellemtilstand, hvori man i mange Kommuner for Øjeblikket befinder sig. Jeg maa derfor anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Overvejelse i et Udvalg, for at vi kan faa et Resultat ud af Arbejdet i indeværende Samlig.

Rasmus Rasmussen: Den højtærede Minister vil gøre mig opmærksom paa, at det Ønske, jeg fremsatte om, at Pligtarbejdet for Fremtiden kun skulde lignedes paa Grundskyld, allerede var imødekommet i det foreliggende Lovforslag, og da han saa skulde til at bevise Rigtigheden af sin Paastand, sagde den højtærede Minister: Ejendomsskylden er Grundskylden plus de tre Fjerdedele af Bygningsværdien. Men jeg synes, at den Argumentation er uholdbar. Nej, Grundskylden, det er den Værdi, som Jorden er sat til, og det, jeg vilde have understreget med mit Krav om Grundskylden, var, at jeg fandt det mest berettiget, naar de Afgifter eller Ydelser, der hidtil har hvilet paa Hartkornet, skal over paa et nyt Grundlag, at det da bliver Grundskylden. Det er nemlig fuldstændig rigtigt, hvad det ærede 5te Medlem for 4de Kreds sagde, naar han pegede paa, at som Lovforslaget er formet, betyder det, at Gaardmandshartkornet faar Lejlighed til at vælte nogle af de Byrder, det hidtil har haft Pligt til at bære, over paa Folk, der har været fritaget, og jeg vil anse det for meget uretfærdigt, om en Mand, der har bygget sig et større Beboelseshus, skulde faa paalagt en Pligt-kørsel, som han hidtil har været fritaget for, og det kunde han jo faa efter den Fortolkning, som den højtærede Minister giver af, hvad Grundskyld er. Derfor maa jeg fastholde, at min Tilslutning paa mit Partis Vegne er afhængig af, at vi faar et mere rationelt Grundlag for Fordelingen af det Pligtarbejde, som — deri er jeg enig med den højtærede Minister —

Sogneraadene med Amsraadenes Billigelse skal have Lov til at beholde, for jeg mener, at vi ogsaa paa dette Omraade skal respektere det kommunale Selvstyre.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem (Rasmus Rasmussen) ved jo, at naar man i Lovgivningen paa nærværende Tidspunkt anvender Udtrykket Ejendomsskyld, saa rummer dette Vurderingen til Grundskyld plus $\frac{3}{4}$ af Bygningsværdien, og derigennem bliver for Landejendommene Grundværdien den absolut dominerende i det Fordelingsgrundlag, der her er foreslaaet. Naar saa det ærede Medlem absolut kræver, at det skal være Grundskylden og den alene, som skal være det bestemmende, ja, saa er det jo et Led i de talrige Bestræbelser, som af det ærede Medlems Parti udfoldes for helt at komme til at se bort fra Bygningsværdien og udelukkende lægge enhver Byrde, enhver Skat, paa Jorden. Hvis det ærede Medlem — hvad jeg har forstaaet, han gør — erkender, at der her er Anledning til at tilvejebringe en tidssvarende Lovgivning, burde det ærede Medlem ikke gøre sin Tilslutning afhængig af, om han ved denne Lejlighed kan komme til at ride sin Kæphest. Jeg tror, at det ærede Medlem her burde lade det praktiske Hensyn være det afgørende. Skulde der her og der i en Landkommune være Folk, som opfører en Ejendom uden synderligt Jordtilliggende af en saadan Værdi, at den kommer over Grænsen for de Værdier, for hvilke Pligtarbejde og Pligt-kørsel paalignes, ja, saa synes det mig ogsaa at være rimeligt, at dette sker. Det ærede Medlem maa jo vide, at før man beregner Bygningsværdien, sker der et betydeligt Fradrag omkring i samtlige Landets Kommuner, forskelligt, saaledes som nu de enkelte Kommunalbestyrelser maatte have bestemt det, og hvis en Bygning, til hvilken der hører et Minimum af Areal, skulde komme med under denne Paaligning, maa den derfor have en Værdi, som i og for sig gør det ganske rimeligt, at Ejeren kommer til at bære sin Del af Byrden ved Pligtarbejders Udførelse. Denne Del af Byrden vil han jo altid paatage sig paa den Maade, at han lejer en Person til at udføre de Gangdage, der kan blive Tale om. Men for de smaa Huse, som er jordløse, eller hvortil der hører en ganske lille Have, vil der jo slet ikke ved denne Fordeling blive Tale om at bære en Byrde, som der i denne Forbindelse overhovedet bør tillægges nogen Vægt.